

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka līgumslēdzēja iestāde nav norādījusi pamatojumu, it īpaši izvēlēto piedāvājumu raksturojumu un salīdzinošās priekšrocības, pārkāpjot Finanšu regulas 113. panta 2. punktu, Komisijas 2012. gada 29. oktobra Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem, 161. panta 3. punktu ("Finanšu regulas piemērošanas noteikumi"), Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu un LESD 296. pantu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka saskaņā ar Finanšu regulas 102. pantu un LESD 15. panta 3. punktu ir pārkāpts pārskatāmības princips, jo līgumslēdzēja iestāde neesot sniegusi informāciju un pierādījumus par to, vai paraugi, kas iekļauti piedāvājumos, lai veiktu piedāvājumu pārskatīšanu, bija identiski tiem, kas sākotnēji tika izvērtēti pirmajā novērtēšanas procedūrā, kura vēlāk tika atcelta.

Prasība, kas celta 2015. gada 26. jūnijā – NeXovation/Komisija

(Lieta T-353/15)

(2015/C 311/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: NeXovation, Inc. (Hendersonville, ASV) (pārstāvji – A. von Bergwelt, F. Henkel un M. Nordmann, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 1. oktobra Lēmumu C(2014) 3634 *final* (2015. gada 13. aprīļa grozošā lēmuma redakcijā) par valsts atbalstu SA.31550, kuru Vācija ir īstenojusi attiecībā uz *Nürburgring*, tiktāl, ciktāl:
- tā secināja, ka *Nürburgring GmbH*, *Motorsport Resort Nürburgring GmbH* un *Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH* aktīvu pārdošana nav valsts atbalsts, kā tas ir norādīts apstrīdētā lēmuma 285. apsvēruma pirmajā ievilkumā;
- tā secināja, ka *Nürburgring GmbH*, *Motorsport Resort Nürburgring GmbH* un *Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH* aktīvu pārdošana nav izraisījusi saimniecisko turpinātību starp un *Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH*, aktīvu jauno īpašnieci, vai tās meitasuzņēmumiem, kā norādīts apstrīdētā lēmuma 285. apsvēruma otrā ievilkuma pirmajā teikumā;
- līdz ar to nolēma, ka jebkura iespējamā neatbilstošā valsts atbalsta atgūšana neattieksies uz *Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH*, kas ir publiskā iepirkuma procedūras rezultātā pārdoto aktīvu pircēja, vai tās meitasuzņēmumiem, kā norādīts apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3. panta 2. punktā saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 285. apsvēruma otro ievilkumu;
- piespriest Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2014. gada 1. oktobra Lēmumu (ar grozījumiem, kas izdarīti 2015. gada 13. aprīlī), kurā nolemts, ka *Nürburgring* kompleksa aktīvu pārdošana nav valsts atbalsts, ka aktīvu pārdošana neizraisa finanšu/saimniecisko turpinātību starp aktīvu pārdevējiem un pircēju un ka jebkura iespējamā nesaderīgā valsts atbalsta atgūšana neattieksies uz aktīvu pircēju.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu LESD 107. panta 1. punkta piemērošanā, jo Komisija esot pārpratusi atvērtas, pārskatāmas un nediskriminējošas publiskā iepirkuma procedūras jēgu, pārdodot vislielāko summu nosolījušam dalībniekam, un neesot pienācīgi pārbaudījusi valsts iesaistīšanos pārdošanas procedūrā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu LESD 107. panta 1. punkta piemērošanā, secinot, ka [*Nürburgring*] kompleksa aktīvu pagaidu līzings neveido valsts atbalstu un ka pārdevēji neesot prettiesiski ietekmējuši aktīvu pārdošanu ieguldītājam no Krievijas.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu finanšu/saimnieciskās turpinātības principa piemērošanā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija neesot uzsākusi formālu izmeklēšanas procedūru.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi prasītājas tiesības atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 20. panta 2. punktam.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi neatkarīgas un rūpīgas izmeklēšanas principus.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdas LESD 296. panta 2. punkta piemērošanā.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās F-159/12 un F-161/12 CJ/ECDC 2015. gada 9. jūlijā iesniedza CJ

(Lieta T-370/15 P)

(2015/C 311/56)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: CJ (*Agios Stefanos*, Grieķija) (pārstāvis – V. Kolias, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (ECDC)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2015. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās F-159/12 un F-161/12 CJ/ECDC, ciktāl ar to:
- daļēji ir noraidīta prasība lietā F-159/12 un apelācijas sūdzības iesniedzējam piespriests segt savus tiesāšanās izdevumus;
- pilnībā ir noraidīta prasība lietā F-161/12 un apelācijas sūdzības iesniedzējam piespriests segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt ECDC tiesāšanās izdevumus;